

SNEEK, 20 Nov 1891
(Nederlandsche)

Hr. Eduard Grieg,

"De laatste bloem onder de eerste sneeuw"
 Zoo heeft de natuur het hier vandaag
 gemaakt. Maar de kunst herleeft;
 in het rijk der kunst is het alles leven
 tegen den wintertijd, vooral 25 jaar
 geleden, toen u uw intrede in de
 kunstenarswereld heeft gedaan. Welk
 een genoegzaam deed het mij. Thans uit
 de couranten te lezen, dat uw 25 jarig
 jubilé als toonkunstenaar zulk een
 levendige belangstelling in Christiania
 heeft gevonden. Te midden van uw
 eigen volk! Moecht het zijn, dat
 het nochtans een vreemdelyk verwor-
 loofd is een jubeltoon mee te zingen in
 het koor, zoo vergun het mij die uw
 land en volk bewonder en liefheb even-
 als de Noornke kunst, die mij meer
 en meer ter harte gaat.

Daarom was het al 23 Juli een te-
 le... or mij, dat ik u niet
 + deed mij intusichen
 veel

veel genoezen toch uw vrouw
te hebben gesproken en de kerappe
logée, die samen een heerlijken
Zomermiddag in uw mooien tuin
genoten, en mij de gelegenheid schon-
ken uw beroemd buitenverblijf in
oogenubouw te nemen.

Gelukkig vernam ik uw welstand;
ik wensch dat ~~je~~ diez moege be-
houden is winter en zomer, in
lente en herfst, te land en op zee!

Met hoogste achting, een
uwer ontebbare vereerders,

J. J. Van Druiten

Da de Landtydelij ikke kan
forteen del neerlandiske Sprog,
saa vil jeg forsiøge at oversætte
dine Ord i norsk.

4 Den sidste Blomst under den
første Sne "

Saa gjorde Naturen det her
idag. Men Konsten reiser sig
i Kunst-riiget det er alt Liv imod
Vinteren, især 25 Aar siden at
De har faaet Deres Indtrædelse i
Kunstnerverden. Hvor meget jeg
glædedes nu ved Læsningen i
Aviserne at Deres 25 aarig Jubilæum
som Tondigter har fundet
saadan entusiastisk Deltagelse
i Christiania. Alidt i Deres eget
Folk! Mon det være at en Ud-
landing alligevel maa synge med
et Jubelton i Choret, saa tillad
det mig, som beundrer og elsker
Deres Land og Folk lige den norske
Kunst det ligger mig stedse mere
og mere paa Hjerte.

Derfor var det sidste 23 Juli
et Brev + Haab for mig, at jeg
hjem. Det gjorde mig dog

meget Fornøielse at have haft
en Samtale med Deres Hustru
og den smukke Logé, som begge
nød af den deilige Sommermid-
dag i Deres vakkeres Have og
bød mig Leiligheden at tage i
Oie syn Deres berømte Lyttsted.

Til Lykke jeg erfarede Deres
Velstand; jeg ønsker at De maa
beholde den altid, i Vinter og
Sommer, i Vaar og i Høst, paa
Land og paa Harv!

Med hvøieste Agtelse en
af Deres utællige Beundrere.